

De i § 2, stk. 1, omhandlede erhvervsudviklingsaktiviteter kan medfinansieres af kommuner og amtskommuner ved ydelse af lån og tilskud (§ 2, stk. 2). Og de omhandlede foranstaltninger kan foregå i selskabsform, herunder fonde og selvejende institutioner (§ 2, stk. 3).

Udover princippet om, at erhvervsudviklingsaktiviteter skal være kollektive, er det væsentligt at være opmærksom på, at der ikke må ydes direkte finansiel støtte til enkelte erhvervsvirksomheder (§ 2, stk. 4).

Ifølge § 2, stk. 5, kan erhvervsministeren i særlige tilfælde dispensere fra bestemmelsen i stk. 4. Dette kan dog kun ske i tre udtømmende tilfælde:

- kommunal og amtskommunal støtte til forskerparker, som udover at drive udlejningsvirksomhed over for erhvervsvirksomheder tillige indskyder kapital i de virksomheder, der er beliggende i forskerparken.
- kommunal og amtskommunal støtte til etablering af turistparker og tilsvarende turistmæssige faciliteter gennem indskud i form af arealer eller udlejning på særlige lempelige vilkår.
- kommunal og amtskommunal støtte til institutioner, der som led i et specifikt og målrettet program yder tilskud til erhvervsvirksomheder til dækning af virksomhedernes køb af ekstern ekspertbistand til opfyldelse af programmets målsætning i virksomheden.

I relation til lovebekendtgørelse nr. 608 af 28. juni 1996 om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber m.v. (L 384) kan kommuner give mulighed for erhvervs-mæssig videreudvikling af kommunal know-how eller salg af varer og tjenesteydelser baseret på kommunal know-how til andre end kommuner. Loven udvider således kommunernes adgang til at deltage i virksomheder, der udfører aktiviteter, der ligger uden for kommunalfuldmagtsreglerne.

I henhold til L 384 § 1 kan kommuner deltage finansielt eller ledelsesmæssigt i selskaber, der med henblik på salg forarbejder og videreudvikler viden samt produkter og tjenesteydelser byggede på kommunal viden, som er oparbejdet i kommunen i forbindelse med løsning af kommunale opgaver.

Kommuner kan endvidere efter samme lovs § 2 deltage finansielt eller ledelsesmæssigt i selskaber, der udover at varetage kommunale opgaver vedrørende forsyning af kommunen med varer og tjenesteydelser driver virksomhed med

henblik på salg af varer og tjenesteydelser baseret på kommunal viden til andre end kommuner.

Spm. nr. S 304

Til indenrigsministeren (24/10 2001) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Af ministerens egen opgørelse til Folketingets Retsudvalg (bilag 8 af 2. oktober 2001) fremgår det, at der i Danmark opholder sig 53 personer fra Vietnam, som er udvist af Danmark, fordi de ikke har lovligt ophold, så hvad er årsagen til, at disse personer ikke forlængst er returneret til eget hjemland, eksempelvis ved at man gør den vietnamesiske regering forståelig, at man ikke fortsat kan yde meget store millionbeløb hvert år i bistandshjælp, hvis Vietnam nægter at modtage egne statsborgere?«

Svar (7/11 01)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Det forhold, at det af Rigspolitiets opgørelse fremgår, at der i Danmark den 17. august 2001 opholdt sig 53 personer fra Vietnam, er ikke udtryk for, at dette antal personer skal blive i Danmark i længere tid. Der foregår løbende udsendelser af vietnamesiske statsborgere til Vietnam.

Ifølge Rigspolitiets udrejsestatistik er 31 statsborgere fra Vietnam således registreret som udsendt/udrejst i 2000, heraf 14 personer som var registreret som asylansøgere i Danmark. Antallet for perioden januar – august 2001 er 26 personer, heraf 8 personer som var registreret som asylansøgere her i landet.

Rigspolitietschefen har i øvrigt oplyst, at den omstændighed, at der på et givet tidspunkt eller i en given periode optræder et stort antal personer af en bestemt nationalitet i udsendelsesfasen, ikke behøver at betyde, at der er udsendelsesproblemer i forhold til det pågældende land. Det kan i stedet skyldes, at udlændingemyndighederne i en periode har truffet et stort antal afgørelser om afslag på opholdstilladelse i forhold til statsborgere fra det pågældende land sammenholdt med, at der næsten altid må påregnes en vis sagsbehandlingstid i den enkelte sag, før en udsendelse kan gennemføres. Dette vil ikke mindst være tilfældet, hvis udlændingen ikke